

אל תחכה לשום מהפכה צבאית מצרית נגד עבד אל נאצר.
 ונתם האחרונה של האמריקאים בכיוון זה נהרסה שעה שניסו להתקשר עם הנג'ל עבד אל-חכים עאמר, מפקד הצבא המצרי, כדי להקים דיקטטורה צבאית חדשה נגד מועצת הקצינים. עאמר מסר על כך מייד לעבד אל-נאצר, גרם לחידוד נוסף של היחסים בין הרודן המצרי ומחנה המערב.

ישנה תקווה לקניית אחיזה ישראלית בנורדן. ראשי המפלגה האנטי-מצרית הסודאנית, המבקשת להשיג יצמאות מלאה, רואים בישראל בן-בית אפשרי נגד רצון ההשתלטות של קאהיר על דרום בקעת הירדן. יש להניח כי שיתוף זה ישא תחילה פרי כלכלי.

אל תהיה כמות ששום צוללת מצרית לא תופיע בקרוב בים התיכון, לאורך קווי האספקה החיוניים של ישראל. בעוד שיועשה אחת מסרה השבוע כי ימאים מצריים מתאמנים בבריית-המועצות בנשק זה, נודע בגרמניה כי המצרים מבישים לגייס בחשאי קציני-צוללות גרמניים, שהצטיינו נגד מעצמות המערב במלחמת העולם השנייה.

אל תצפה ששכרך יעלה בראשית 1956. למרות דרישותיה הנמרצות של אחדות העבודה ומפ"ס ל העלות את השכר לא יבוצע הדבר. לעונת זאת יש לצפות להורדה ניכרת של מחירים במסגרת תוכנית-חירום כלכלית, שהממשלה תכפה אותה על היצרנים.

שנאתו של בני ג'י. לנאציון מוחתת. ייתכן שאד שבן-גוריון יסכים לצירוף חרות לועדה לאומית מיוחדת ל'שעת-חירום, שתוקם מכל הגופים ה'צבוריים במדינה, פרט למפ"י.

אבא הילל סולבר עומד לחזור לפעילות ציונית, נוכח הסיכנה המאיימת על ישראל. נסיעתה הדחוף פה של גולדה מאירסון לאמריקה באה בעיקר כדי להשכין שלום בינו לבין ידיה האישית של גולדה, מלך-השונדורים הנרי מונטור.

צפה לפגישה קרובה עם רכבים מהכרזת והבריתך השני היום עתה בחוף-לארץ כמטונדנים שים ישראלים. תיערך בדיקה מחודשת שתכונצא ממנה יבוסלו רבים מ'היתרי-הציאה של הסטודנטים הישראליים, והם ייקראו הביתה.

גם לסטודנטים הישראליים לא תחיה שלושה. הסכסוך בין הסי' תורות הסטודנטים לבין הנחלת האוני' ברסיסה הירושלמית עומד להתחדש. ה'נהלה עומדת לדרוש העלאת שכר הלימוד.

אל תצמער עוד שאין לך דוד עשיר באמריקה. חנויות ה'סקרפ, סרידים מתקופת הצנע בישת' המזל של דוב יוסף, עומדות להיעלם מנוף הארץ שתי חברות גדולות למכירת מזון תמורת דולארים של מתנות יח' חסלו כבר בשבועות הקרובים, אחריהן יתחסלו האחרות, אחרי ששר-האוצר הג' ביל את פעילותן המסחרית במטבע חוץ.

חיים כהן לא יתפטר. היועץ המשפטי התכונן לצעד זה אחרי ישראל רוזנברג, אותו תבע בשעתו לדון בעוון הברחת מטבע, מונה ליושיראש ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת. כהן נכנע לבקשת שר-המשפטים, שחשש כי עם התפטרותו תעבור משרה מרכזית זו לידיים מפלגתיות.

הרצל ברגר יתמנה בימים הקרובים לעורכו המעשי של 'דבר.' כדי להשלים סדר בניין המוסד, אחרי שאחד מיוצרי-הטיכונד, אגרונומאן חיים שורר, יצא לאמריקה ל'מסעי-הבראה' והרצאות.

גם מנחם לבין עומד לחזור לגדולות. ידיו במפאי' מכינים את הקרקע לשיבתו בכבוד של שר-הבטחון המתפטר, שהופעתו הגדולה הראשונה תהיה מעל במת ועידת המפלגה.

אוהבי בשר-חזיר יכולים לחיות בשלווה. אין כל חשש שיתקבלו בקרוב חוקים האוסרים את גידולו ושיווקו, אחרי שבי. ג'י. דחה בחריפות את דרישת הזתיים בכיוון זה. בן-גוריון ביקש לדחות את הדיון עד לשעה שיתפנה מעיסוקיו האחרים, מאחר שהוא עצמו מתכוון לצאת למלחמה נגד כל הצעת-חוק כזאת.

עונה אפורה מצפה לתפוזים. ההדר הישראלי ירד השנה בשוק האירופי, מאחר שקמו לו מתחרים רציניים, ביחוד בספרד ובאיטליה, המסוגלים להזייל את תוצרתם כתוצאה מחסכון בדמי התובלה.

גם השנה לא יקבל משה שמיר, בעל 'מלך בשר ודם,' פרס ביאליק לספרות יפה. שמיר מטרב לקבל את הפרס מאחר ששופטיו עומדים בעקשנות על סירובם להעניקו למשורר אברהם שלונסקי, המורד באגודת הסופרים, שהיא השלטת על הפרס. לעומת זאת יש סיכויים ששמיר יקבל את אחד מפרסי ישראל לספרות יפה המתחלקים ביום העצמאות.

העם הקרב בצפון

על שלושה פשטי דמשק ועל ארבעה לא אשיבנו: על דושם בחרוצות בר' זל את הגלעד... ושיברתי ברית דמשק והכרתי יושב מבקעת-און... (עמוס)

הבוץ נדבק אל סוליות הנעליים. כתבריו לפניו ואחריו, בעט יוסקה כל כמה צעדים בקרקע, כדי להוריד את העקבים הגבוהים של האדמה הרביקה. "כמו אצל בחורה", חשב יוסקה, בעט והרגיש כי שוב נדבק גוש של אדמה לעקביו.

יוסקה היה עייף, עייף מאד, אף שלא עבר עדיין מרחק רב. הוא כמעט התפעל מעצמו. לא כך תאר לעצמו את קרבו הראשון. בימים

חקים רבובים, חשב מנצור והסתכל בשעון. המחוגים התקרבו לשעה 10.

5 אצבעות ל-5 מיתרים. ים כנרת דומה לכינוור ענקי. בשפתו הצפונית-מזרחית מתחו הסורים חמשה מיתרים, חמשה מוצ' בים העיקריים בקרבת החוף, המשקטים מעל למים. באותו רגע נעו חמש אצבעות לעבר המיתרים. התחלת הקונצרט נקבעה ל'שעה עשרים ושתיים אפס אפס. בינתיים, כיוונו את הכלים.

קציני המבצעים שתיכננו את פעולת התזמורת על כל כליה לקחו בחשבון כי האפתעה היא הכל. הם ויתרו על הפצצה מוקדמת, כדי לא לתת לאויב סימן מוקדם. בכל חמ' שת המקומות היתה הפעולה צריכה להתחיל בדיוק באותו רגע. על הכוחות היה להתקרב למוצבים בחשכה. לכבשם, להסתלק כעוד

השבויים הסורים למחרת היום. להרים ידיים או רגליים?

מועד כדי לאפשר ניתוק מגע ושיבה לבסיסים לפני עלות השחר.

המוצבים היו בערך שורים. הצפוני ביותר, שנראה גם כקשה ביותר, היה מוצב-השפך, בקרבת בית-הבק, בית שהיה פעם סימן-דרך לסיירי הפלמ"ח. מעבר למוצב זה, שכן הכפר מסעודיה, שמגיניו לא נראו כמסוכנים ביותר. זאת היתה הגנורה הצפונית.

האם ירצו לדחום? בדרום שכן מוצב הגבול, מצפון לעין-גב. מעבר לו מוצב ה'כפר קורסי, על מורד הרכס הראשון המש' קיף על הים. מעבר לו, מוצב הכפר עקב, כובשי שלושת מוצבים אלה התקדמו במק' ביל מעל לגבעות, על מנת להגיע אל ה'מטרה מן העורף.

בנה אחר זה הגיעו מפקדי היחידות אל המטרות, השכיבו את לוחמיהן, הסתכלו ב'שעון. מחוגי השעון התקרבו לשעה עשר. המפקדים ידעו כי המוצבים בנויים כהל' כה, מבוצרים בעמדות בטון. מן הסתם היו כל הכלים משהחיים, סומנו מראש קווי-האש של המקלעים. לגרש אויב בעל רצון-לחימה ממוצבים כאלה, זה אחד המיבצעים הקשים והיקרים ביותר של חייל-רגלי.

השאלה שעמדה להכריע את גורל חייהם של עשרות צעירים, ששכבו אותה שעה ב' מרחק של כמה עשרות מטרים מן האויב, היתה: האם ירצו הסורים לדחום? 'מין הרה' י' יוסקה פסע בהזדירות. ה'

שעברו רק ניקר כמותו פחד אחד: שבצא' תו לפעולה לא יוכל לזוז מרוב פחד. כל היום הרגיש הרגשה מוזרה ומעיקה, הציץ בחשאי כתבריו כדי להבחין אם גם הם פחד' דים כמוהו. אולם עתה, כמה שעות לפני שעת האפס, שוב לא חשב על הפחד. הוא חשב רק על העייפות. היתה נדמה לו שלא יגיע לעולם.

הכות התמהמה. הירדן, מישוה מתח חבל על פני הנחל, ובוהו אחר זה נכנסו הכחור רים למים הצוננים, שחדרו לעצמות. הם הגיעו עד לצוארו של יוסקה, שלא היה גבוה ביותר. הוא תפס בחבל, שלח באופן אינס' טינקטיבי כורם הסוחר, מחזיק את הכלי מעל לפני המים כדי שלא יירטב. לרגע קט שכח את עייפותו. 'אמבטיה קרה', חשב ל' עצמו, בשכחו כמעט את הצטוי לו — קרב, אש, אולי פציעה, אולי מות.

הקלפים הטובים ביותר. הסרן היה מרוצה. הוא החזיק בידו קלפים. הקל' פים הטובים ביותר שהיו לו מזה שע' תיים. הוא זרק אותם על לוח העץ, הסתכל בקורת-רוח בהבעת הפנים הגד' המת של חבריו, סגן-משנה וסגן. הוא העיף מבט בשמיים: העננים הכבדים החלו מתפוררים, חשפו את הירח הגוסס. היה קר. הסרן הידק מסביבו את המעיל העבה וטרף את הקלפים מחדש.

לפתע נשמעה יריה. השומרים שוב מש'